



Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XL. Pertinentiæ, Pertinere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

hoc enim esse cessibile not. Joh. Andr. in addit. ad Speculat. sub. tit. de cession. act. §. 1. in addit. incip. in actione injuriarum. Gozad. ad l. 2. n. 105. C. de pact. int. empt. & vend. Roland. à Valle consil. 28. n. 26. & n. 31. vers. non obstant modo.

XV.

Personarum acceptio non est apud Deum. cap. sicut 32. q. 4. c. nec quamquam 127. de consecrat. distinct. 4. nec esse debet apud homines in electione Prælatorum. c. sacrorum 34. dist. 63.

XVI.

Personarum qualitas consistit in scientia, moribus & ætate. clem. 1. & ult. de etat. & qualitat. ex his enim status & veritas facti attendi solet. c. mulieres 6. extr. de V. S. Unde & ex statu personæ crimen & poena quandoque augetur. c. cum non 14. c. cum illorum 32. extr. de sent. excomm.

CAP. XXXIX. Persuasio.

Axioma I.

Persuasio, per quam quis inducitur ad aliquid faciendum, habetur loco compulsionis & coactionis, l. eum qui 5. C. de Apostat. l. 1. §. persuadere 3. ff. de serv. corrupt. l. un. §. 2. ante fin. C. de rapt. virg. Ratio, quia habet vim violentiæ. l. 5. §. 3. de serv. corrupt. C. A. si quis aliquem testari prohib. tb. 3. n. 4. vid. & tb. ult. de extraord. crim. Ant. Matth. ad lib. 48. H. tit. 3. c. 5. n. 8. Paul. de Castr. consil. 174. contra superius. col. 1. lib. 1. Barthol. Socin. consil. 173. col. 2. lib. 2. Curt. jun. consil. 141. col. pen. Calcan. consil. 25. col. 13. Menoch. in 17. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 6. n. 58. & 2. arb. judic. cas. 395. n. 41. Barbat. consil. 71. vol. 2. Paris. consil. 67. n. 12. vol. 2. Carpz. 3. consil. 23. defm. 30. n. 15. Etiam si volenti fieret. l. 4. §. si quis 5. de liber. exhib. Ruin. consil. 60. n. 22. lib. 3. siquidem etiam is compellitur, qui assiduus precibus sollicitatur. Quod Samson in sua Delila expertus est, Jud. 16. vers. 16. Afflict. decis. 69. n. 6. vid. omnino Cujac. in parat. C. si quis eum cuius int. fuerit. imò (quod fortius) persuasio ad malum plus est, quam violenta compulsio. d. l. 1. §. persuadere 3. ff. de serv. corrupt. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præstio. & 12. n. 9. Cravett. consil. 192. n. 12. & consil. 32. n. 5. Consil. Argent. 1. consil. 20. n. 34. aut violenta coactio. l. 3. §. si quis volentem 5. ff. de liber. bom. exhib. Burgal. de dol. lib. 1. c. 8. Ex crebris enim persuasionibus non solum dolus re ipsa, sed etiam ex proposito satis aperte arguitur l. cum quis 31. & ibi Bart. ff. de dol. gloss. 2. in l. 1. apud Celsum. ff. de except. dol. Torris int. consil. Curtii senioris consil. 28. in fin. Unde & tales importunas & crebras flagitationes, quibus tandem æger expugnatur, ut refragari amplius non possit, testamentum vitare dicuntur, per not. 1. Consil. Arg. 61. n. 4. & seq.

Quæ omnia non de quavis, sed de nimia & dolosa persuasione vera intellige: quamvis enim eam vim quandam coactionis, maxime inter conjunctas personas habere videatur, propriè tamen vis non est, cum liberum subiciat consensum.

l. 1. ff. de serv. corrupt. l. non solum 11. §. 1. ff. de injur. l. sapè 53. de V. S. Unicusque enim licere homines blanditiis, cum moderatione quadam adhibitis, ad sibi donandum adducere, notant Bellon. consil. 74. n. 7. Burfat. consil. 47. numer. 26. Cephal. consil. 414. Illustr. Uxor. n. 10. vol. 3. Dec. consil. 489. in casu. num. 6. vers. primo ergo non obstat. & si quæ sunt similia, vid. Pacian. 1. consil. 12. n. 46.

II.

Persuasor tenetur de persuasui. cap. sicut 6. extr. cap. homicid. Carpzov. P. 2. Dec. 126. n. 12.

Limita: qui aliquem persuasionibus inducit ad mutuo dandum, ceu fidejussor non obligatur. Carpz. P. 2. C. 18. def. 1.

CAP. XL. Pertinentiæ, Pertinere. Axioma I.

Pertinere ad aliquem censetur non tam, quod jam competit, sed & quod spe potest competere. l. verbum illud 181. de V. S. Paris. consil. 58. n. 44. vol. 3. Decian. resp. 123. vol. 3. Regner. Sixtin. 2. consil. Marpurg. 14. n. 38. Verbum enim pertinere secundum subjectam materiam est accipiendum. Gail. lib. 2. obs. 63. n. 11. Et quia hoc verbum sit facti, ideoque si quis pertinere sive pertinuisse quid ad aliquem aut aliquid, & sic de pertinentiis vel de pertinentibus esse asserat, hoc probare tenetur. Cephal. consil. 250. n. 13. vol. 2. ob communem regulam, quod asserenti incumbat probatio. l. 2. l. verius 21. ff. de prob. Pacian. 1. de probat. c. 7. Unde licet de necessitate non requiratur, pertinentias omnes statim exprimere, & speciatim peti, cum accessoria sequantur causam sui principalis. cap. accessorium de R. l. in 6. ac magis ad punctum liquidationis, quam actionis pertinere videantur; eò tamen laborandum est, ut lites minuantur. l. quidam 21. ff. de reb. cred. cum enim sæpe finita causa ingentes labores in rebus pertinentibus liquidandis sint devorandi, melius & consultius videtur actori, ut una eademque opera, ne ex lite lites nascantur, tota controversia una quasi manu discutatur. Goed. 1. consil. Marp. 28. n. 343.

II.

Pertinentiæ destinatione & voluntate patrisfam. constituuntur, l. quod in rerum 24. §. si quis 2. ff. de legat. 1. Innocent. in cap. cum ad sedem. n. 2. & 3. de restit. spoliat. quia nostra destinatione fundorum nomina & domus, non natura constituuntur, l. quæcum 12. §. si quis eodem 14. & §. Papinianus 37. ff. de fund. instruit. l. ex facto 35. §. rerum 3. ff. de hered. instit. Unde licet castro à jure nihil corporale sit deputatum, quod sit ejus pertinens, tamen ab hominibus & eorum statutis consuevit & castro certum territorium assignari, Canonistæ in cap. si civitas de sentent. excommun. in 6. Bart. in l. 1. n. 3. ff. de damn. insect. Bald. consil. 420. n. 5. vol. 1. incip. verba Principis. siquidem apprehensa possessione castri, pertinentiæ quoque ritè apprehensæ intel-

(1) 2

intelliguntur, Gail. 1. obs. 129. n. 6. & 8. Mynsing. obs. 39. Borcholt. in tr. de feud. n. 35. Dyn. in c. 1. de R. l. Treutl. disp. 21. tb. 2. lit. b. vol. 2. vid. tamen distinctionem Menochii, quam probat & declarat Vultej. 1. Feud. 5. num. 4. pag. 77. Gothofred. Anton. disp. 3. feud. 3. thes. 4. lit. B.

CAP. XLI. De Peste.

Axioma I.

Peste laborantes ab urbe sunt expellendi, neque ad eorum receptionem tenentur, qui agrotos recipere obligatus est. Carpz. L. 10. Resp. 105. n. 11. & 2.

II.

Pestis tempore pastor Ecclesiae non debet deferre Ecclesiam: nam si fugit, suspectum se reddit, quod nullam fiduciam in Deum habeat, & sit mercenarius.

Limita: nisi pastor aliis etiam Ecclesiis praesit & Ecclesiam peste correpta aliis ministris sit instructa. Carpz. L. 1. Jurispr. Eccles. def. 72.

CAP. XLII. Petere, Petitio, petitorium.

Axioma I.

Petitio debiti non probat statim debitum, Innoc. in cap. super literis 20. de rescript. possunt enim peti multa, sed deberi & concedi pauca. Castr. in l. 1. n. 1. C. de divers. rescr. Wesf. 1. conf. 36. n. 4.

II.

Petens ex contractu rei suae alienatae, videtur eum approbasse, nec potest ad contractum rei reverti, l. 4. ubi gloss. C. de pact. inter emptor. Qui enim vult consequens, vult etiam antecedens, l. ad rem mobilem 56. l. ad legatum 62. ff. de procurat. Unde qui petit effectum contractus, petit causam, sine qua non constet effectio, Jason. in l. si causa n. 5. C. de transact. non modo cum effectu petendo & judicialiter, verum etiam extrajudicialiter verbali petitione, Salicet. in l. 4. n. 3. Cod. de pact. inter emptor. Wesenbec. 2. conf. 70. n. 10.

III.

Non debet quis ab alio expectare, petere & desiderare, quod ipse habere & aliis impertiri debet, text. & gl. ad l. 6. §. 9. ff. de edend.

IV.

Non opus est petitione, cum jus ipsum suppedit. l. un. C. de thesaur.

V.

Petere nemo debet id, quod redditurus est, l. in condemnatione 173. §. dolo 3. ff. de Reg. Jur.

VI.

Peti aut repeti ab eo nihil potest, qui suum recipit, l. de hereditate 5. C. de petit. heredit. Nihil enim dolo facit creditor, qui suum recipit, l. 167. §. 1. de Regulis juris.

VII.

Frustra petit is, qui petit quod habet, §. res aliena 6. Inst. de legat. Menoch. 4. remed. adipsi. poss. n. 179.

VIII.

Petens aliquid, causam petendi allegare debet, cap. pervenit 5. extr. de censibus.

De petitione Tutoris vid. TIT. TORIS
PETITIO.

IX.

Petitio illa habetur maligna, quae cum alterius sit incommodo sine proprio aliquo emolumento, Mev. Conf. 39. n. 58.

X.

De petitorio quando constat, frustra disceptatur de possessorio, cap. cum dilectus 6. & ibi gloss. fin. & Canonist. communiter de caus. poss. & propr. Siquidem liquidatio petitorii trahit ad se possessorium, illudque penitus absorbet, Bart. in l. 12. §. 1. n. 16. ff. de acquir. poss. Cyn. in l. incerti. n. 2. & 3. C. de interdict. Caepoll. conf. 39. n. 12. lib. 1. Menochius de recup. poss. rem. 15. num. 367. maxime quando notorie constat de causa petitorii. Paulus de Castr. in l. 2. C. de edit. D. Adr. toll. Covarruv. in epit. 4. lib. decret. p. 2. §. 5. n. 10. quia dignus est, Cypyz. decif. 77. n. 1. 2. Port. conf. 1. n. 64. Zaf. in d. l. 12. n. 30. ff. de acquir. poss. Jacob. Put. lib. 1. decif. 82. Hinc quando potiora jura ab altera parte deducta & probata, iudex super petitorio pronunciare debet. Cravett. conf. 248. n. 5. Mynsing. respons. 25. n. 7. Nata conf. 289. n. 11. Knichen. de jure territor. cap. 5. num. 27. Et petitorium tractari videtur, ubi de privilegio agitur, Afflict. decif. 183. Chaffan. conf. 83. n. 4. vers. secus. Contard. ad l. unic. quae 13. quid sit petitorium. n. 76. Roland. à Valle conf. 6. n. 30. lib. 4. Gylman. tom. 2. p. 1. pot. 1. n. 38.

XI.

Petitoris remediis possessoria sunt salubriora, l. qui destinavit. 24. ff. de rei vindic. l. ordinarii 13. C. cod. l. incerti 3. C. de interdict. Vult. 2. Confil. Marp. 27. n. 196.

XII.

Petitorio iudicio interdum possessorio omisso, agere consultius est, Pract. Ferrar. in formul. libell. petit. hered. ab intest. p. 2. n. 8. per text. in l. si inter me & te 15. ff. de Except. rei judic. Vult. d. conf. n. 197. frustra namque fit per plura, quod potest fieri per pauciora. l. 1. ff. quod met. caus. l. ampliore 39. C. de appellat. l. ne in plures 2. ff. de Exercit. act. l. planè 3. ff. famil. hercise.

XIII.

Petitorium nihil habet commune cum possessorio, l. naturaliter 12. §. 1. ff. de acquir. poss. prius enim de possessione, deinde de proprietate agi debet, l. ordinarii 13. C. de rei vindic. quod plenius persequitur Menochius de recup. poss. rem. 15. n. 366. & confil. 180. num. 3. volum. 2. & petitorium suspenditur, quoad de possessorio fuerit cogitatum. Vult. 3. Confil. Marpurg. 20. n. 13.

XIV.

Quoties, non de jure possessionis, sed de ipso jure in rem competente agitur, toties est judi-